

ΜΟΝΑΧΟΙ ΙΠΠΟΤΕΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΙ
ΜΑΓΙΣΤΡΟΙ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

**Έκθεση ενδυμασίας, όπλων,
διακριτικών σημάτων, και πανοπλιών**

FRA GERARDO

*Fondatore e I Superiore dell'Ordine
Ospedaliero di San Giovanni di
Gerusalemme*

FRA GERARDO

ΙΔΡΥΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΩΤΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Το 1600 ο Πάπας Γρηγόριος ο Μέγας, δίνει εντολή στον Ηγούμενο Βενεδικτίνο Probus, να κατασκευάσει ένα Νοσοκομείο στην Ιερουσαλήμ για την φροντίδα των προσκυνητών στους Αγίους Τόπους. Αυτό γκρεμίστηκε και ξαναχτίστηκε το 1022 από εμπόρους του Amalfi, στην θέση του μοναστηριού του San Giovanni Battista, χρησιμοποιώντας σαν σήμα το σταυρό του Amalfi, με οχτώ κορυφές και μαύρο φόντο, των Βενεδικτίνων μοναχών, που συνέχισαν την αρχική λειτουργία του Νοσοκομείου. Ο Fra Gerardo οργανώνει αυτήν την λειτουργία για το τάγμα των Ιπποτών, λαμβάνοντας την διάκριση του “Superiore” με την Παπική βούλα το 1113. Σύμφωνα με ορισμένες πηγές οι ιππότες προέρχονται από το Amalfi, σύμφωνα με άλλες είναι ο Fra Gerardo da Tonco, άρχοντας της πόλης του Asti, απ’ όπου προέρχεται η εραλδική (το έμβλημα) του τάγματος «ασημένιος σταυρός σε κόκκινο φόντο» του τόπου καταγωγής του.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ

Ο Gerardo κρατάει το ένδυμα και την ιδιότητα των Βενεδικτίνων μοναχών, προσθέτοντας την ζώνη, την θήκη του σπαθιού και την θήκη για τα βότανα και τις αλοιφές για τους αρρώστους. Μαύρο ρούχο και άσπρος σταυρός συμβολίζουν την ζωή και τον θάνατο το καλό και το κακό.

CAVALIERE SARACENO “FATA” DI QAL’AT AL-HISN

1271

ΣΑΡΑΚΙΝΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ
“FATA” DI QAI’ AT AL-HISN
1271

Με την πτώση της Ιερουσαλήμ το 1187 οι Ιωαννίτες Ιππότες με τους Ναίτες και τους Τεύτονες , περιπολούν τα μακρά σύνορα, των οποίων το στρατηγικό σημείο είναι το πέρασμα Homs στην συμβολή των δρόμων της Δαμασκού, της Τρίπολης και της Aleppo. Το 1271 περικυκλώνεται και απομονώνεται από Σαρακινές, Τουρκικές και Οθωμανικές δυνάμεις, το οχυρό «Krack dei Cavaglieri” και πέφτει. Καθοριστικό ρόλο έπαιξε το ιππικό των Σαρακινών που, με άλογα ευκίνητα και γρήγορα, εμπόδισαν τον ανεφοδιασμό των πολιορκημένων.

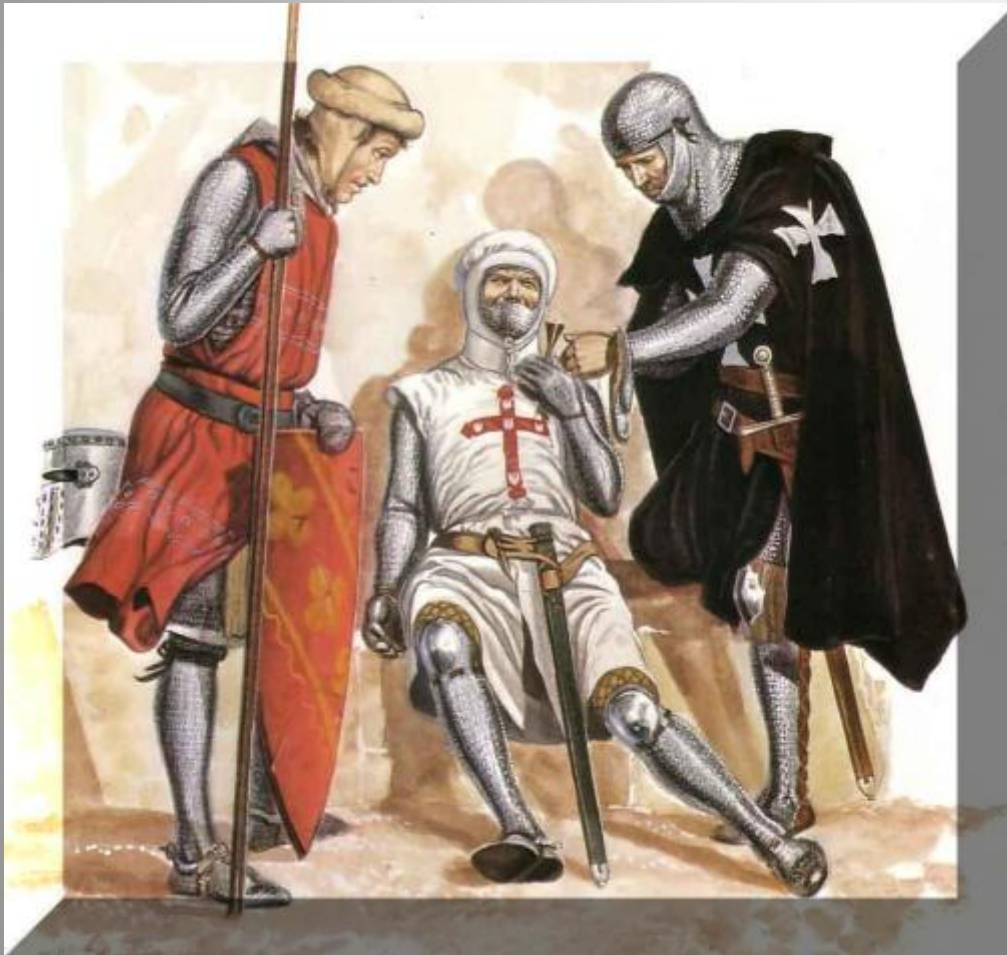
ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ

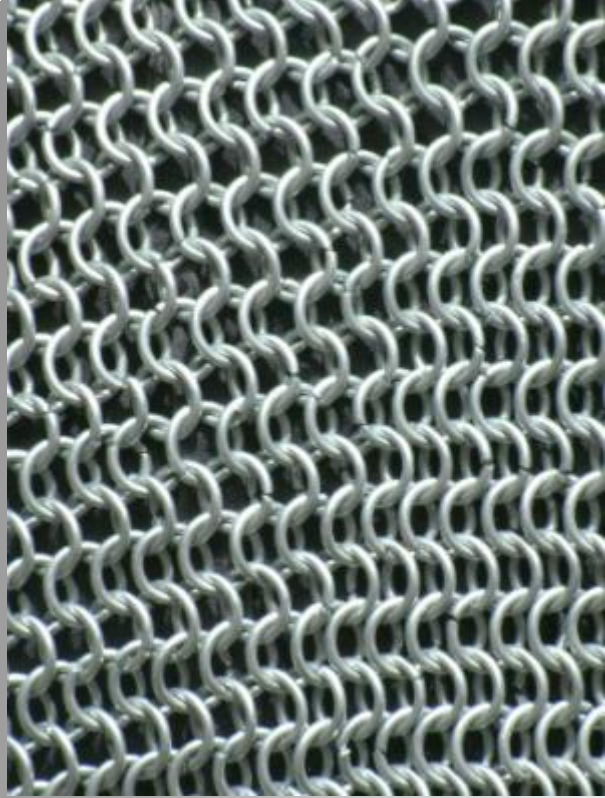
Ο Ιππότης φορά στολή από μεταλλικές πλάκες ραμμένες πάνω σε GAMBERSON (Ιπποτικό γιλέκο) από ύφασμα επενδυμένο, που επηρεάστηκε από τα Λατινικά Βασίλεια της Ανατολής. Το κάλυμμα της κεφαλής με δαχτυλίδια , τα κράνη και τα Δαμασκηνά γιαταγάνια, φανερώνουν μια ελαφριά στολή, αποτελεσματική και εκλεπτυσμένη, κατάλληλη για ιππείς, τα άλογα των οποίων έφεραν πετάλωμα προσαρμοσμένο για το τραχύ χώμα.

FRA GIOVANNI DE VILLIER

XXII° Gran Maestro

1291

FRA GIOVANNI DE VILLIER

XXII Μεγάλος Μάγιστρος του τάγματος

1291

ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΟΥ SAN GIOVANNI D'ACRI. Μερικές εκατοντάδες Ιωαννιτών Ιπποτών Ναϊτών και Τευτόνων, υποστηριζόμενοι από ένοπλους Γενοβέζους που κατέφθασαν στο Άκρι, βοήθησαν τον επιζώντα πληθυσμό να επιβιβαστεί για την Ευρώπη. Αντιστέκονται πάνω από ένα μήνα, εναντίον 160.000 Σαρακηνών προερχομένων από την Αίγυπτο και την Συρία. Καταφέρνουν να κρατήσουν τον εχθρό μέχρι να επιβιβαστεί και η τελευταία γυναίκα Χριστιανή στο τελευταίο πλοίο, μαζί με τους επιζώντες, τους χτυπημένους και τους ανίκανους για την μάχη. Μεταξύ αυτών και ο Μεγάλος Μάγιστρος Giovanni de Villier που μετέφερε τα διακριτικά του τάγματος σε καταφύγιο στην Κύπρο. Κανένας από τους υπερασπιστές του Acri δεν έπεσε στα χέρια του εχθρού, καθώς μαζεύτηκαν σε ένα πύργο που ανατινάχθηκε θάβοντάς τους μαζί του.

«Όταν οι Ιωαννίτες Ιππότες καταλαμβάνουν μια στρατιωτική θέση και αντιστέκονται μέχρι θανάτου, εκεί και σκοτώνονται. Θεωρούνται μάρτυρες αυτοί που χάνονται μαχόμενοι.»

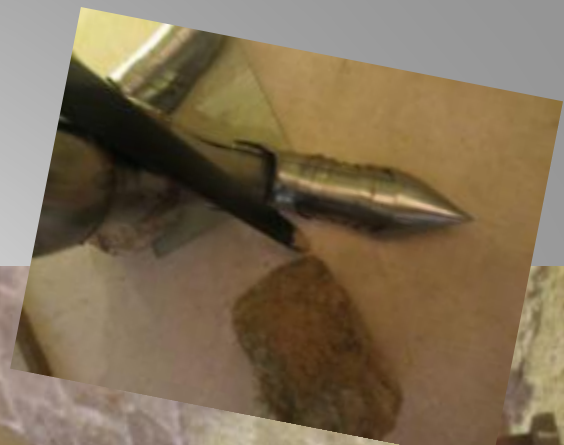
Michele il Siriano

FOLCO DE VILLARET

Conquistatore di Rodi

1309

FOLCO DE VILLARET
ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ
1309

Αφού έφυγαν από την Κρήτη, οι Ιωαννίτες Ιππότες αρχίζουν την πολιορκία της Ρόδου με τον Μεγάλο Μάγιστρο Guglielmo De Villaret, σύμφωνα με τα στρατηγικά σχέδια του Γενοβέζου Vignolo de Vignoli το 1306. Η κατάκτηση ολοκληρώνεται στις 15 Αυγούστου του 1309 με τον Μεγάλο Μάγιστρο Folco De Villaret. Οι Ιππότες του Αγίου Ιωάννη της Ιερουσαλήμ έγιναν τώρα οι Ιππότες της Ρόδου. Με την εμπειρία των Γενοβέζων ναυτικών, προετοίμασαν ένα στόλο από ευκίνητες γαλέρες, με τις οποίες κατέκτησαν τα νησιά Λέρο, Κω, Νίσυρο, Χάλκη, Αλιμιά, σημαντικά εμπορικά λιμάνια και σταυροδρόμι εμπορικών δρόμων στο Αιγαίο, φτάνοντας μέχρι το Καστελόριζο, προγεφύρωμα για την πρόσβαση στην ασιατική Ήπειρο και στο Βυζάντιο.

PIERRE D'AUBUSSON

1476

Pierre d'Aubusson,
Grand Maître
de Rhodes.

PIERRE D'AUBUSSON

1476

Στην Ρόδο το τάγμα μπορεί να θεωρηθεί σαν μια Αριστοκρατική Ναυτική Δημοκρατία, με πολυεθνικό χαρακτήρα της Χριστιανικής Δύσης, χωρισμένη σε οκτώ «τομείς» που ονομάζονται «γλώσσες», Ιταλική, Αγγλική, Γερμανική, Καστιλιανική, Αραγωνίας, Προβηγκίας, και Ωβέρνης. Οι Ιωαννίτες Ιππότες της Ιερουσαλήμ, στάθηκε ένα αγκάθι στα πλευρά της Οθωμανικής εξάπλωσης μετά την πτώση της Κωνσταντινούπολης το 1453. Έγιναν πολλές πολιορκίες του νησιού της Ρόδου, μεταξύ των οποίων η πιο σημαντική είναι εκείνη του 1480, πηγή πολλών επικών θρύλων και εικονογραφιών. Ο Μωάμεθ ΙΙ, με την δύναμη 100.000 ανδρών χτυπάει το νησί, αλλά η αξία και η στρατηγική ικανότητα του Μεγάλου Μαγίστρου Pierre D' Ambusson, καταφέρνουν να αναγκάσουν την πολεμική δύναμη σε οπισθοχώρηση. Αυτός ο ίδιος, χτυπημένος πολλές φορές, επιστρέφει πάντα να αγωνιστεί επικεφαλής των Ιπποτών του μέχρι την υποχώρηση των πολιορκητών.

CONTESSA LUISA SAN MARZANO DI AGLIE'

*Madre di Petrino Ponte, XLV Gran Maestro dell'Ordine
1456*

CONTESSA LUISA SAN MARZANO DI AGLIE'

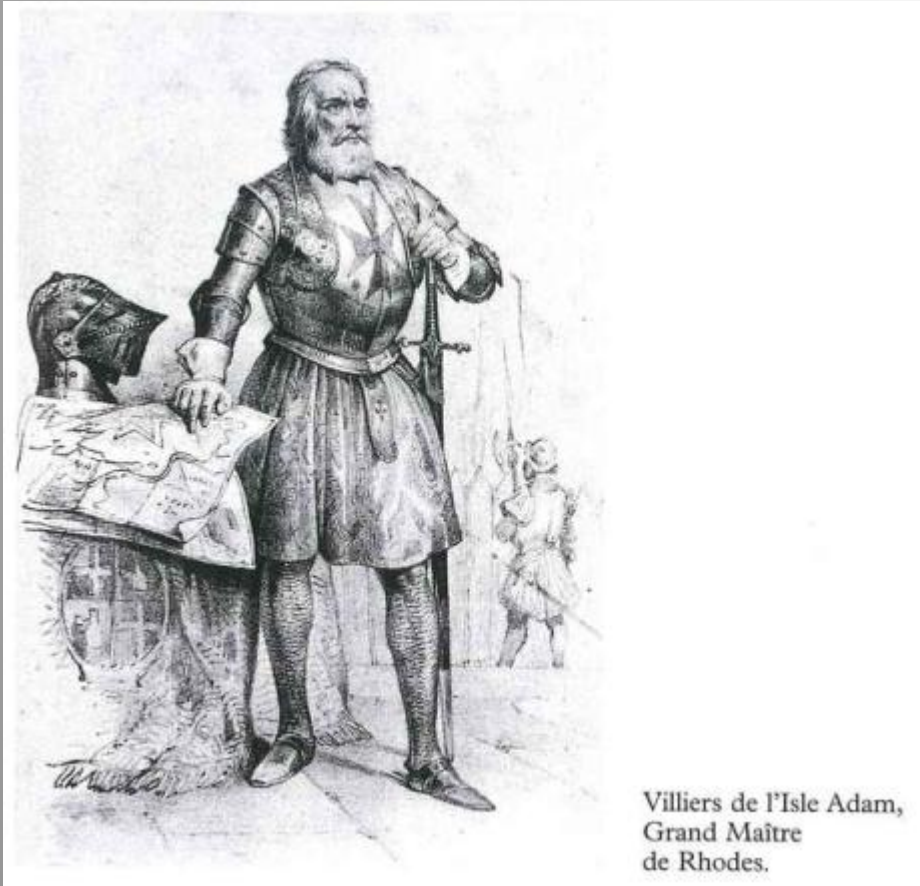
Μητέρα του Petrino Ponte XLV Gran Maestro dell' Ordine

1456

Γυναίκα βαθιάς πίστης και καλλιέργειας Λομβαρδό - Ολλανδή «Luisa san Martino Di Aglie'» παντρεύτηκε τον Conte di Castellero που κατοικούσε στο Άστι στο "Palazzo Gentilizio" στην πόρτα "San Audenzio". Το 1456 έφερε στο φως τον Petrino, ανατρέφοντάς σύμφωνα με τα υψηλότερα ιδανικά της οικογένειας. Μόλις έγινε ικανός να φέρει οπλισμό κατατάσσεται στο σώμα της πολιτοφυλακής των Ιπποτών του Αγίου Ιωάννη της Ιερουσαλήμ, που έχουν στο Άστι την έδρα της Λομβαρδίας. Έγινε ο πρώτος Μεγάλος Μάγιστρος του τάγματος εκλεγμένος στο νησί της Μάλτας. Η διπλωματία του ήταν καθοριστική στο να πείσει τον Αυτοκράτορα Carlo V για την επιχείρηση της Τύνιδας κατά κουρσάρων και με θάρρος να οδηγήσει τις γαλέρες της Μάλτας στην Νίκη. Συνέχισε επίσης το πνεύμα της φιλανθρωπίας της οικογένειας και το 1620 ο Conte Giovan Francesco Ponte χαρίζει το κτίριο της οικογένειας στους Κιστερκιανούς Μοναχούς για να το μετατρέψουν σε μοναστήρι και νοσοκομείο για τους άπορους.

VILLIERS DE L'ISLE

XLIV Gran Maestro dell'Ordine
1522

VILLIERS DE L'ISLE

XLIV Μεγάλος Μάγιστρος του τάγματος

1522

Τελευταία ναυτική νίκη των Ιπποτών της Ρόδου είναι η σύλληψη της γιγαντιαίας “Maona” , η επονομαζόμενη “Morgrabina” με 100 άνδρες στο σκάφος και 100 κανόνια .Το 1522 ο Σουλεϊμάν ΙΙ χτυπάει το νησί της Ρόδου με 700 πλοία και 200.000 άνδρες έμπειρους στην κατάκτηση πλοίων. Οι 300 Ιππότες με λίγο τοπικό στρατό αντιστέκονται για 6 μήνες. Ο λαός εκλιπαρούσε τις λίγες χιλιάδες των επιζώντων Ιπποτών να ζητήσουν στον Μεγάλο Μάγιστρο Villiers De L'Isle Adam να συνθηκολογήσει. Ο Σουλτάνος που θαύμασε την ικανότητά του, του προσφέρει την τιμητική «διάκριση του πολέμου» και την υπόσχεση ότι οι Ροδίτες θα σωθούν. Στις 25 Δεκεμβρίου οι Ιππότες οδηγούμενοι από τον Μεγάλο Μάγιστρο σαλπάρουν για την Κρήτη, μεταφέροντας μαζί τους όσους κατοίκους το επιθυμούσανε.

Αυτοί παραμείνανε σταθερά υπό την προστασία του τάγματος στην Μάλτα , λαμβάνοντας μεταξύ του τοπικού πληθυσμού την ονομασία GRECK, που έγινε ένα από τα πιο διαδεδομένα επίθετα.

DONNA POPOLANA DI RODI DURANTE L'ASSEDIO DEL 1522

ΛΑΪΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΣ ΤΟ 1522

Στην Μεσαιωνική και Αναγεννησιακή Ιστορία και ιδίως στις πολιορκίες των κάστρων και των πόλεων, οι γυναίκες παίζουν σημαντικό ρόλο. Ενώ οι άνδρες συμμετέχουν ενεργά στην μάχη, αυτές εκτελούν τα πιο ευαίσθητα καθήκοντα μέσα από τα τείχη. Σβήνουν, ανάβουν, ανακτούν τα βέλη και τις σφαίρες των εχθρών, ετοιμάζουν καυτά υγρά για να τα αναποδογυρίσουν στους πολιορκητές. Η εργασία της φροντίδας των λαβωμένων και των αρρώστων ανατέθηκε σε αυτές, από τους Ιωαννίτες Ιππότες που κλήθηκαν σε μάχη. Ήδη ηρωίδες στην πολιορκία του 1480, κατά την πτώση της Ρόδου στον Σουλεϊμάν, λαμβάνουν την τιμητική «διάκριση του πολέμου» για την ανδρεία που επέδειξαν, σύμφωνα με τον κώδικα του Ιπποτισμού που ισχύει τόσο για τους Χριστιανούς όσο και για τους Μουσουλμάνους. Ωστόσο ως γυναίκες και μητέρες δεν ξεχνούν ιδιαίτερη σχέση τους με τα παιδιά, ακόμα και κατά την διάρκεια των μαχών.

GRAN MAESTRO PARISOT JEAN DE LA VALETTE

1565

ΜΕΓΑΛΟΣ ΜΑΓΙΣΤΡΟΣ PARISOT JEAN DE LA VALETTE

1565

Μετά από οχτώ χρόνια εξορίας από την πτώση της Ρόδου, οι Ιωαννίτες Ιππότες της Ιερουσαλήμ, έχουν στην κατοχή τους από τον Αυτοκράτορα Carlo V, την Μάλτα με την συγκατάθεση του Αντιβασιλέα της Σικελίας και με την συμβολική προσφορά ενός «μαλτέζικου γερακιού για κυνήγι» κάθε χρόνο με την ευκαιρία της γιορτής των Αγίων Πάντων. Έτσι το 1530 οι ιππότες ξαναγίνονται κυρίαρχοι της θάλασσας. Το 1565 οι Τούρκοι πολιορκούν την Μάλτα με 500 πλοία και 50.000 άνδρες, κυρίως Γενίτσαροι της Οθωμανικής φρουράς, με επικεφαλής τον άγριο Draghut Πασά. Μερικές εκατοντάδες Ιπποτών μαζί με τοπικό στρατό και την οξεία στρατιωτική ικανότητα του Μεγάλου Μαγίστρου Parisot Jean De La Valette, απωθούν τους πολιορκητές οι οποίοι μετά τον θάνατο του Draghut Πασά βρέθηκαν σε σύγχυση. Ξαναχτίζοντας την πόλη μετά την πολιορκία, ο Μεγάλος Μαγίστρος Parisot Jean De La Valette κατασκευάζει το μεγαλύτερο νοσοκομείο της Ευρώπης, όπου οι άρρωστοι περιθάλπονται χωρίς διάκριση εθνικότητας, θρησκείας και περιουσίας.

GRAN MAESTRO ALOF DE VIGNACOURT

1607

Μεγάλος Μάγιστρος ALOF DE WIGNACOURT

1607

Στο νησί της Μάλτας, μετά μάχη της Ναυπάκτου το 1571 που έθεσε τέλος στην Τουρκική Ναυτική Δύναμη οι Ιωαννίτες Ιπποτών στην έτυχαν διπλωματικής αναγνώρισης εκ μέρους των μεγάλων δυνάμεων για την ηρωική συμβολή τους. Το 1607 στον αρχηγό του κράτους της Μάλτας, ο Μεγάλος Μάγιστρος Alof De Wignacourt, γαλλικής καταγωγής, δόθηκε ο τίτλος Ευγενίας REICHSFURST (Πρίγκιπας της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας) με τα εραλδικά δικαιώματα του μανδύα, του στέμματος και του θώκου. Ο διάδοχός του το 1630, πρόσθεσε στον τίτλο του Πρίγκιπα, έναν εκκλησιαστικό βαθμό όμοιο με εκείνο του Καρδινάλιου με ένα μοναδικό τίτλο «Αυτού επιφανής υψηλότητα» αποδίδοντας έτσι και τις δύο ποιότητες που τον χαρακτηρίζουν, σαν ένα πραγματικό Πρίγκιπα της εκκλησίας. Ο Alof De Wignacourt αποδόθηκε εικαστικά ύστερα από τις υποδείξεις του τάγματος, από τον Caravaggio, ο οποίος ήταν αναγνωρισμένος από τους Ιωαννίτες Ιππότες για την φήμη του σαν καλλιτέχνης.

ZAR PAOLO I DI RUSSIA

1798

ZAR PAOLO DI RUSSIA

1798

Με την παράδοση της Μάλτας στον Ναπολέοντα , στις 12 Ιουνίου του 1798 με τον μεγάλο Μάγιστρο Fra' Ferdinando Von Harnesch αρχίζει η εξορία των Ιπποτών του Αγίου Ιωάννη της Ιερουσαλήμ σε όλο τον κόσμο, είτε σε υπάρχοντα μοναστήρια είτε σε βασιλεια και ευγενείς φίλους . Μπορούμε να προσδιορίσουμε αυτές τις μεταναστευσεις: στην Ιταλία υπό την προστασία του Πάπα Ρίο VII, στην Ισπανία υπό την προστασία του Carlo IV di Borbone, στην Αγγλία υπό την προστασία του Giorgio III Hannover, στις Η.Π.Α. με την συνθήκη “Monroe” . Το μεγάλο μέρος όμως των Ιπποτών όλων των βαθμίδων και υπασπιστών, μεταφέρεται στην Ρωσία υπό την προστασία του Τσάρου Ραολο Ι. Ο ίδιος ο Τσάρος με την ευλογία του Πάπα λαμβάνει πρώτα την ιδιότητα του «Μεγάλου Προστάτη» και μετά εκείνη του LXX Μεγάλου Μαγίστρου του τάγματος του Αγίου Ιωάννη της Ιερουσαλήμ στις 13 Νοεμβρίου του 1798.

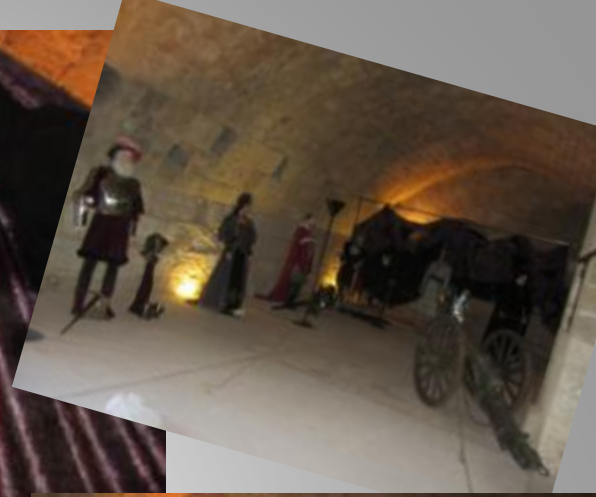
**LUOGOTENENTE SOVRANO
ORDINE DI SAN GIOVANNI
DI GERUSALEMME
(SOSJJ)**

ΑΝΩΤΑΤΟΣ ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ
(SOSJJ)

Κατά την διάρκεια της Μοναρχίας η «Luogotenenza» (είδος επιτροπείας) είναι ο νόμιμος τρόπος της υποκατάστασης του Βασιλέα όταν προκύπτει ένα έκτακτο περιστατικό στην άσκηση των καθηκόντων του. Στο τάγμα των Ιωαννιτών Ιπποτών της Ιερουσαλήμ όπως και στα άλλα Ιστορικά στρατιωτικά τάγματα, η θαρραλέα ηγεσία του Μεγάλου Μαγίστρου στην μάχη, καθορίζει συχνά την τρόπο της «παράδοσης εξουσίας» έτσι ώστε να είναι εγγυημένη σε κάθε περίπτωση, η συνταγματική συνέχεια του τάγματος σύμφωνα με τα ιδανικά του και με τις νόμιμες εγγυήσεις. Είναι σημαντικό γεγονός στην ιστορία, ο διορισμός ως υπολοχαγού, του Μεγάλου Μαγίστρου del Feld-Maresciallo, Conte Nicola de Solrykoff εκ μέρους του Μεγάλου Μαγίστρου Τσάρου Paolo I της Ρωσίας. Στον αιματηρό θάνατο του Τσάρου αυτός κρατάει ζωντανή την δραστηριότητα του τάγματος στο “Palais de Malte” στην Αγία Πετρούπολη. Η αρχική αποστολή της νοσοκομειακής περίθαλψης, γίνεται η κύρια δραστηριότητα του τάγματος, που εντείνεται κατά την διάρκεια του τελευταίου αιώνα, χάρη της συμβολής των δραστηριοτήτων των μεγάλων Priority και των εθνικών ενώσεων που υπάρχουν σε πολλές χώρες. Οι δραστηριότητες περίθαλψης λειτούργησαν σε μεγάλη έκταση κατά την διάρκεια του 1^{ου} και του 2^{ου} παγκοσμίου πολέμου.

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

Organisation
des Nations Unies
pour l'éducation,
la science et la culture

Under the patronage
of **UNESCO**

Sous le patronage
de l'**UNESCO**